

[Flygaard]

Så vil jeg i øvrigt gerne til slut lige komme med den bemærkning, at jeg synes nok, at det i højere grad er dette forslag, vi skal diskutere, end hvad fremskridtspartiet i øvrigt står for. Det hører hjemme i anden forbindelse.

Glistrup (FP):

Havde de foregående årtiers folketing været deres opgaver voksen, så havde det været en ganske almindelig foreteelse her fra denne talerstol at diskutere de langtrækkende forslag, der ikke sådan kan gennemføres fra den ene dag til den anden, men som rækker generationer frem i tiden.

Nu er det imidlertid sådan, at vi, fordi vore forgængere har svigtet, så at sige hver dag og hele dagen må stikke dybt i de akutte problemer og forsøge at lave lapperiordninger så på det ene og så på det andet. Det er vel denne baggrund, som må undskylde de indlæg, der har været under denne debat her, og som jo har taget aldeles kejtet og fremmed på problemstillinger, som virkelig er noget, der vil få betydning for vore efterkommere mange generationer frem i tiden. Jeg skal derfor ikke dadle dem, der har angrebet dette forslag i særlig kraftige vendinger; der ligger ganske åbenbart for enhver, der gider sætte sig ned og virkelig spekulere over dette spørgsmål, problemer af meget vidtrækkende og meget stor betydning for hele menneskeheden.

Ministeren og hr. Fogh Rasmussen anskuede det ud fra en – bevarer – ikke uvæsentlig synsvinkel, men dog trods alt kun en lille detalje i helheden, nemlig: hvad vil være praktisk for de internationale organisationers konferencer? Det er da selvfølgelig vigtigt, at man kan forstå hinanden, når man mødes i internationale organisationer, men det, der er det fuldstændig dominerende, er hele folkeblanding, hele det samvær og det samkvem, som vi med trafikken og teknikkens udvikling må forvente at der i kommende generationer vil blive imellem menigmand fra vidt forskellige egne af landet og vidt forskellige egne af verden. Derfor er det så uhyre vigtigt og afgørende, at man i det kommende og de kommende århundreder sætter mennesker uden nogen særlig baggrund, uden nogen særlige økonomiske midler i stand til at komme i kontakt med hverandre.

Det siger sig selv, at når hr. Langsted og hr. Nørgaard Sørensen og hr. Fogh Rasmussen og flere andre var inde på, at dette vil volde vanskeligheder, så er det da ikke noget, vi fra forslagsstillernes side kan bestride. Men netop fordi opgaven er så vanskelig, netop fordi vejen er så lang og tornegroet, før vi kan nå frem til den helt rigtige løsning på disse spørgsmål, er det så vigtigt at sætte ind på et så tidligt tidspunkt som muligt.

Så kan man selvfølgelig sige, at det er urealistisk. Det var formentlig også urealistisk for den, der første gang sad i stenalderen og fandt ud af at gøre hjulet rundt, at forvente, at vi ville få en motorisering som den, vi har fået nu, både til lands, til vands og i luften. På præcis samme måde kan man selvfølgelig let nok dygne ned over os og være fuldstændig selvopgivende på forhånd og sige: dette er urealistisk, fordi det hverken kan gennemføres i morgen eller til næste år eller i næste tiår. Det er en lang vej, men det er en vej, som det er umådelig vigtigt at gå.

Så er der spørgsmålet: hvor går man den vej bedst? Det må så ganske åbenbart være noget, der skal gores på verdensplan, hvis det skal have de fornødne perspektiver. Jeg har godt nok hørt om nogle, der mener, at vi kunne begynde inden for de ni's eller de tolv's Europa med at søge at få dette løst, men da der jo er så mange kontakter til Jordens andre 120 lande, så er det selvfølgelig således, at vi virkelig må have et bredt globalt grundlag for hele aktiviteten. Derfor er det, uanset hvor velegnet man finder verdensorganisationen til at løse de mange andre opgaver, hvoraf hr. Nørgaard Sørensen var inde på nogle, rimeligt, at det sker under FNs auspicer.

Så kan man selvfølgelig, som ministeren var inde på det, drøfte, om det skal være en underorganisation under De Forenede Nationer – ministeren nævnte UNESCO – eller om det skal være i selve FNs egentlige, direkte politiske organer, knyttet til FNs generalforsamling. Det er da selvfølgelig et teknisk problem, hvor vi kun kan være interesserede i at se at få det gjort det bedst mulige sted, og hvor vi derfor er så åbne, som vi er det på alle andre områder, over for nærmere at få det drøftet. Vi tror umiddelbart fra fremskridtspartiets side, at selve FNs generalforsamling er det rigtige sted, fordi der jo er så mange meget, meget vidtrækkende centra-